

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Ιω. 7, 37-52 και 8, 12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Νεοχώρι Άρτας, στις 15/6/1997)

Σας συμφέρει να φύγω

Πόσο μεγάλη σημασία έχει η εορτή της Πεντηκοστής και η παρουσία του Αγίου Πνεύματος για να μας φωτίζει, να μας αγιάζει και να μας σώζει, ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός το έλεγε στους μαθητές Του: «Σας συμφέρει, να φύγω εγώ. Γιατί άμα δεν φύγω, δεν θα ρθει το Άγιο Πνεύμα. Καλύτερα να λείπω εγώ, για σας, παρά η χάρη Αγίου Πνεύματος». Φαντασθείτε αδελφοί, πόσο μεγάλο πράγμα είναι για μας το Πνεύμα το Άγιο και η χάρη Του, που μας φωτίζει, που μας καθαρίζει από κάθε κηλίδα, που μας αγιάζει.

Η χάρη Αγίου Πνεύματος είναι δώρο της καλωσύνης του Θεού. Και το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το Πνεύμα το Άγιο, το οποίο έστειλε ο Κύριος στους αποστόλους Του την ημέρα της Πεντηκοστής, αυτό ενεργεί μέσα μας και μέσα στην αγία Εκκλησία για τη σωτηρία μας.

Ας με ξεπεράσουν όλοι

Για να καταλάβουμε αυτό το μεγάλο μυστήριο, ας κάνουμε μια μικρή αναδρομή. Όταν ο Θεός επέλεξε τον Ισραήλ για να γίνει πρόδρομος της Εκκλησίας, και να γεννηθεί από τους κόλπους του, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, διάλεξε τον Μωυσή και του ανέθεσε να οδηγήσει τον λαό Του τον Ισραήλ στη γη της Επαγγελίας. Ήταν εξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι. «Ποιος είμαι εγώ, που θα αναλάβω τέτοιο έργο;». Έλεγε στο Θεό ο Μωυσής. «Αν δεν σε έχω κοντά μου, αν δεν είσαι συ μαζί μου, εγώ τέτοια δουλειά, δεν την αναλαμβάνω». Και ο Θεός τον γέμισε με χάρη Αγίου Πνεύματος.

Αλλά όσο και αν είχε χάρη Αγίου Πνεύματος, μοναχός του ο Μωυσής, σαν άνθρωπος, δεν αρκούσε να καθοδηγήσει εξακόσιες χιλιάδες κόσμο. Και είπε

μια ημέρα στην προσευχή του: «Κύριε, δεν αντέχω. Δεν μπορώ να κάνω σωστά αυτό το έργο που μου ανέθεσες».

Απάντησε ο Θεός: «Διάλεξε εβδομήντα πρεσβυτέρους. Εγώ θα αφαιρέσω από το Πνεύμα που έχεις επάνω σου και θα δώσω σε εκείνους. Και έτσι μόνο θα μπορούν να σε βοηθήσουν».

Δηλαδή ο Μωυσής άκουσε ότι θα τον «κοντύνει» ο Θεός. Γιατί έτσι εξηγούνται τα λόγια: «θα αφαιρέσω από σένα, θα βγάλω από σένα και θα δώσω σ' αυτούς». Αλλά έχοντας μεγάλη αγάπη για έργο του και για το λαό του και μεγάλη εμπιστοσύνη στο Θεό του είπε: «Σύμφωνοι. Να αφαιρέσεις ό,τι θέλεις από μένα». Και διάλεξε ο Μωυσής εβδομήντα πρεσβυτέρους και τους εκάλισε να σταθούν γύρω από την σκηνή του Μαρτυρίου. Όταν εκείνοι στάθηκαν, παρακάλεσε τον Θεό και ο Θεός «αφείλατο», πήρε από το Πνεύμα που είχε δώσει σ' αυτόν και έδωσε στους πρεσβυτέρους. Και άρχισαν όλοι μαζί να προφητεύουν και να διηγούνται τα μεγαλεία του Θεού.

Εκείνη όμως την στιγμή που είχε συντελεσθεί η χειροτονία των εβδομήκοντα πρεσβυτέρων, έτρεξε ο Ιησούς του Ναυή και του λέει: «Κύριε Μωυσή, εβδομήντα διάλεξες, αλλά οι δύο δεν ήρθαν δω πέρα. Γιατί δεν σε αναγνωρίζουν. Δεν σε θέλουν. Απειθούν εναντίον σου. Και όμως τώρα αυτοί οι δύο, εκεί που είναι μόνοι τους, προφητεύουν. Γέμισαν και αυτοί Πνεύμα Άγιο. Και διηγούνται τα μεγαλεία του Θεού. Κάνε παρέμβαση και εμπόδισέ τους. Δεν κάνει, οι αχάριστοι, να έχουν τέτοια χάρη και τέτοια εξουσία».

Ο Μωυσής, γύρισε στον αγαπημένο μαθητή του, τον Ιησού του Ναυή, και αντί να επηρεαστεί από τα λόγια του, του είπε αυστηρά: «Δεν μου λες, ήλθες για να με κάνεις να ζηλέψω και να αγριέψω εναντίον τους; Ξέρεις ποιά είναι η διάθεσή μου; Μακάρι ο Θεός να πάρει όλο το Πνεύμα που έχει δώσει σε εμένα και να το δώσει σε όλο το λαό Του. Και να μη μείνει ούτε ένας άνθρωπος από τον λαό που να μην είναι προφήτης». Τα λόγια αυτά του Μωυσή αποδεικνύουν πόσο η χάρη του Αγίου Πνεύματος, είχε ενεργήσει στην καρδιά του, την είχε καθαρίσει από κάθε κηλίδα και την είχε αγιάσει εντελώς, ώστε να μην λυπάται τον εαυτό του, να μη ζηλεύει, να μη νευριάζει, να μην φθονεί, να μην φοβάται εχθρούς, αλλά να έχει μέσα του ειρήνη με όλους και απέραντη εμπιστοσύνη στον Θεό». «Ο Θεός θέλησε και τους έδωσε Πνεύμα Άγιο» έλεγε, «εγώ θα φοβηθώ;».

Ο νέος Μωυσής

Αργότερα, όταν κατέβηκε στη γη ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, έκανε κάτι το

ανάλογο. Πήρε από το Πνεύμα το δικό Του και έδωσε στους αποστόλους Του. «Κατέπεμψε το Πνεύμα το Άγιο εν είδει πυρίνων γλωσσών» που πήγαν και κάθησαν επάνω στους δώδεκα αποστόλους. Και τους γέμισαν με χάρη, με αγάπη, με θυσία και με σοφία. Οι αγράμματοι και αλιείς άρχισαν να διηγούνται τα μεγαλεία του Θεού. Και όταν είδαν κόσμο συγκεντρωμένο κοντά τους, να απορεί και να εξίσταται για τα παράδοξα που άκουγε και έβλεπε, στάθηκε απέναντί τους ο απόστολος Πέτρος και τους μίλησε άφοβα. Ένας μιλούσε, αλλά ακουγόταν η φωνή του στα αυτιά των ανθρώπων σαν να τους μιλούσε στη δική τους γλώσσα.

Έγινε τότε ένα μοναδικό θαύμα. Οι απόστολοι διηγούνται τα μεγαλεία, τη σοφία, την αγάπη και την θυσία για μας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και ακούγοντάς τα ακροατές ξένοι, αλλόγλωσσοι και ειδωλολάτρες ακόμα, γέμισαν με χάρη Αγίου Πνεύματος και άκουγαν τους αποστόλους να τους μιλάνε στη μητρική τους γλώσσα. Έτσι έγιναν οι πρώτοι χριστιανοί. Έτσι έγινε η πρώτη ενότητα των ανθρώπων.

Να το ξεκαθαρίσουμε. Ενότητα αληθινή είναι η ένωση των ανθρώπων γύρω από τον Θεό. Ενότητα «κατά διάβολον» δεν γίνεται. Ενότητα γίνεται μόνο κοντά στο Θεό που είναι αγάπη και θυσία. Και μας κάλεσε τότε «εις ενότητα», να γίνουμε όλοι «ένα» στην ομολογία της ορθής πίστεως. Ότι ένας είναι ο Πατέρας, ο άναρχος και επουράνιος και ένας είναι ο Υιός Του, που έγινε άνθρωπος για μας. Και ένα το Πανάγιο Πνεύμα το οποίο δια της Εκκλησίας -δια των αρχιερέων και ιερέων- δίδεται στους πιστούς για να τους αγιάζει και να τους καθαρίζει από κάθε αμαρτία. Και να γίνονται όλοι άξιοι να ενωθούν στην ομολογία της Αγίας Τριάδος. Και έτσι να ψάλλουμε: «Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες».

Δεν έχει αξία να ενώνονται οι άνθρωποι έξω από την αλήθεια «κατά διάβολον». Ο διάβολος δεν ενώνει, χωρίζει. Ενώνει στο κακό. Για την καταστροφή. Ο Χριστός ενώνει για τη σωτηρία μας. Και γι' αυτό εμείς ψάλλουμε με ευγνωμοσύνη το γλυκύτατο τροπάριο: «Ευλογητός ει Χριστέ ο Θεός, ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας, καταπέμψας αυτοίς το Πνεύμα το Άγιον και δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας φιλόανθρωπε δόξα σοι».

Η Πεντηκοστή παρατεινόμενη

Αυτή η Πεντηκοστή συνεχίζεται στους αιώνες των αιώνων. Κάθε φορά που χειροτονείται ένας αρχιερέας, έστω και αν δεν έχει τις αρετές των αγίων αποστόλων, λαμβάνει την χάρη Αγίου Πνεύματος, όπως και όσο την είχε λάβει

ο πανεύφημος απόστολος Πέτρος και ο απόστολος Ιωάννης. Και έχει την εντολή του Θεού, να δέχεται και να χαίρει όταν αφαιρεί από πάνω του ο Θεός και να δίνει στους πρεσβυτέρους τους οποίους χειροτονεί, για να ποιμαίνουν τον λαό του Θεού. Τον οποίο λαό, όσο και αν είχε καλή διάθεση, δεν θα κατόρθωνε, επειδή είναι ένας και έχει περιορισμένες δυνατότητες, να τον διακονήσει σωστά, όσο και αν η χάρη του Θεού σκηνώνει επάνω του. Και γι' αυτό χαίρουμε όταν ο Θεός αναδεικνύει αγίους ιερείς, καλούς οδηγούς του λαού Του. Γεμάτους Πνεύμα, χάρη, αγιότητα και θυσία.

Ας ευχόμεθα να αγιάζει ο Θεός και εμάς, και ολόκληρη την Εκκλησία Του με τη χάρη του παναγίου Πνεύματος, την οποία έστειλε την Πεντηκοστή στους αποστόλους Του. Και επειδή οι ιερείς έλαβαν την χάρη του Αγίου Πνεύματος και ιερουργούν εξ ονόματος του Χριστού δικαίως τους σεβόμαστε, δικαίως φιλάμε το χέρι τους και δικαίως ζητάμε τις ευχές τους. Και για όλες τις τιμές που δείχνουμε στους ιερείς, αλλά αναφέρονται στο Χριστό, θα έχουμε την ευλογία του Χριστού, ο οποίος θα πολλαπλασιάζει την χάρη Του στις ψυχές μας, και θα αγιάζει ολόκληρη τη ζωή μας. Αμήν.-